

[Horn.]

nu vises nøjagtig den samme reaktion, bitterhed og surhed, som dengang kom til udtryk fra konservativ side imod det daværende lovforslag, den lov, som det ærede parti nu forsvarer med hænder og fødder og ikke vil have at vi skal bevæge os bort fra. Jeg er blevet stærkt beroliget efter at have konstateret, at det er gået godt i de år, der er forløbet, trods konservative advarsler dengang. Jeg tror også, det vil gå godt fremover.

Hvidberg: Det har glædet mig at høre, at det ærede medlem hr. Horn i denne omgang talte på en noget anden måde og i en anden toneart om universiteterne, end han gjorde ved anden behandling. Men jeg begriber ikke, hvorfor det ærede medlem pludselig blander studenterdiskussioner vedrørende undervisningsformen på universitetet ind i denne sag. Han tilføjede ganske vist, at han ikke havde forstand derpå. Men så ved jeg slet ikke, hvorfor dette om studenternes røster skulle siges i dette hus, og at vi ikke kan leve på traditioner, og lignende fraser.

Det forbløffer mig, at den højtærede undervisningsminister, når han nu skal til at rette angreb på de konservative, ikke har andet våben end den sædvanlige kliché: hvad har de konservatives bidrag været? Det har været at sige nej og nej! — det blev gentaget flere gange. Der er ikke noget mærkeligt i, at vi siger nej til en lov, hvis grundlag efter vor opfattelse er galt. Men for øvrigt har vi under udvalgs-møderne af og til, når der har været noget, vi mente vi med god samvittighed kunne gøre, fået forbedret en eller anden bestemmelse. Jeg husker flere sådanne ting, som vi har fået forbedret.

Men det hjælper jo ikke — som det er blevet sagt — at der bliver trukket en tand ud her og dér, når kæben dog er dårlig, og det er den stadig for os. Derfor siger vi nej, og det tillader vi os altså, selv om den højtærede undervisningsminister gør brug af sine klicheer over for os.

Det positivt konstruktive, som vi har ydet fra konservativ side, er foruden det forslag til beslutning, som vi stadig har henvist til, og hvor det hele findes samlet, f. eks. det afsnit af min tale ved anden

behandling, hvori jeg gav et rids over, hvordan jeg mente man kunne skabe en konstruktiv reform af den eksamensfri mellemskole. Det kunne f. eks. være taget op. Forøvrigt har jeg også gjort mig fortjent ved i dag at have fremdraget visse ejendommelige træk i udvalgsbehandlingen.

Den højtærede undervisningsminister talte nu om, at han på eget initiativ havde bedt ministeriets embedsmænd og undervisningsinspektørerne om at udarbejde nogle planer til internt brug, og der har ikke, sagde ministeren, for ham foreligget ønsker fra udvalget om udarbejdelse eller forelæggelse af sådanne planer. Det finder jeg højst mærkværdigt, for allerede i januar, da vi begyndte forhandlingerne om denne sag i udvalget, sagde udvalgsformanden, at han ville spørge i ministeriet efter sådanne planer, og så er det meget mærkeligt, at udarbejdelsen udelukkende skulle være sket på ministerens initiativ. Udvalget har også vist initiativ i denne henseende. Og jeg kan ikke forstå, at et folketingsudvalg ikke hører til den mest interne kreds, når det drejer sig om udarbejdelse af et lovforslag.

Helge Larsen: Det ærede medlem hr. Poul Sørensen stillede det direkte spørgsmål til mig, om det var med fuld overbevisning, at jeg anbefalede at gennemføre de foreliggende lovforslag. Jeg kan svare det ærede medlem, at det er med fuld overbevisning, med god samvittighed og med glæde, at jeg gør det. Jeg kan henvise det ærede medlem til at læse mit indlæg fra i formiddags, hvori jeg dokumenterede, at den nyordning af gymnasiet, der her gennemføres, ikke på nogen måde forringer studentereksamens kvalitet. Jeg føjede til, at jeg gerne havde set et 5-årigt gymnasium gennemført, fordi jeg gerne havde set gymnasielærerne slutte op bag denne lovgivning, sådan som Danmarks Lærerforening har gjort det. Men jeg gjorde også opmærksom på, at forskellen mellem lovforslaget om et 5-årigt gymnasium, som det var stillet af Gymnasielærernes Forening, og det lovforslag, som vi her gennemfører, er mere af formel end af reel karakter. For mig var der derfor ikke nogen vanskelighed ved at acceptere dette 5-årige gymnasium. Der er heller ikke spor i vejen for, at jeg kan acceptere det, der er foreslået her,